

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/107/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818202708
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8818202708.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu: O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/X, XXX XX M., zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Gdovin, Kalininova 675, 066 01 Humenné, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa a.s., Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, zastúpenému spoločnosťou MST PARTNERS, s.r.o., so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545, o zaplatenie 8.110,40 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C/37/2018-24 zo dňa 18.12.2018 a o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C/37/2018-53 zo dňa 25.02.2019 takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie voči rozsudku.

Potvrďuje uznesenie.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8.110, 40 eura spolu s úrokom vo výške 5 % ročne od 02.10.2018 až do dňa zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

II. Súd sa zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal toho, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 8.110,40 eura spolu s úrokom vo výške 5 % ročne od 02.10.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch uviedol, že dňa 01.10.2016 v čase o 16:20 hod. viedol M. B.. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., M. O. č. XXX XX. okr. A. n.T., osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, EČV VT-318 CF po štátnej ceste od Obce R. nad D., smerom na obec N., okr. A. nad D., a na priamom úseku cesty začal predchádzať pred ním idúce motorové vozidlo v čase, keď ním vedené motorové vozidlo už bolo predchádzané osobným motorovým vozidlom zn. B. S. V. XXX evidenčného čísla VT-XXX BI, ktoré viedol žalobca O. T.. Medzi vozidlami došlo ku zrážke, pri ktorej žalobca utrpel pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti, otras mozgu ľahkého stupňa, zlomeniny tiel 3. hrudného, 1. driekového a 3. driekového stavca, zlomeninu ľavého priečneho výbežku I. driekového stavca, zlomeninu 5. rebra vpravo a zakrvácanie do pohrudnicovej dutiny vpravo a ďalšie zranenia s dobou liečenia najmenej 6 mesiacov. U M. B. bola následne na základe vyššie uvedeného konania rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 131756/2017 zo dňa 27.06.2017 schválená dohoda o vine a treste, ktorá nadobudla právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.06.2017 a menovaný bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona

s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. Žalovaného ako poistiteľa motorového vozidla, prevádzkou ktorého bola žalobcovi spôsobená škoda, vyzval na poistné plnenie, úhradu ujmy na zdraví - bolestné v rozsahu uvedenom v znaleckom posudku v počte bodov 991, t.j. sumu 17.501,06 eura. Žalovaný uznal náhradu za bolestné iba za 447,5 bodu vo výške 7.903 eur. Odrátal z tejto sumy čiastku 2.370,90 eura z dôvodu spoluviny žalobcu, zostávajúci nárok neuznal z dôvodov údajného nesprávneho posúdenia bodového hodnotenia bolestného. V listoch z 28.08.2018 žalobca žalovaného vyzval na doplatenie finančnej sumy 5.739,50 eura, o ktorú neoprávnene plnenie krátil a taktiež na úhradu finančnej sumy 2.370 eur pre neoprávnené krátenie údajného spoluzavinenia, ktoré správne nebolo. Žalovaný žalobcovi žiadnu čiastku z požadovaného nároku nezaplátil.

Súd prvej inštancie žalovaného vyzval k žalobe, ktorá mu bola doručená 23.11.2018, súdom bol poučený o možnosti rozhodnutia súdu o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Lehota na vyjadrenie uplynula 08.12.2018. Po jej uplynutí žalovaný zaslal súdu oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia so žiadosťou o predĺženie lehoty na vyjadrenie, ktorú však riadne neodôvodnil a súdu ani neoznámil ospravedlniteľný a akceptovateľný dôvod pre predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia.

Pre zmeškanie žalovaného, majúc za to, že právny dôvod nároku žalobcu bol daný, súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie citujúc ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 420 ods. 1, 2, 3, § 427 ods. 1, 2, § 428, § 431, § 441, § 442, § 444, § 517 ods. 1, 2, § 797 ods. 1, 2, 3, 4, a ust. § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Výrok o náhrade trov odôvodnil súd prvej inštancie rozsahom úspešnosti žalobcu v konaní.

2. Voči tomuto rozsudku podal žalovaný písomnosťami zo dňa 29.01.2019 odvolanie voči rozsudku pre zmeškanie ako aj návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

3. Odvolanie voči rozsudku žalovaný odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. a), h) Civilného sporového poriadku, majúc za to, že neboli splnené procesné podmienky na jeho vydanie, ako aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa žalobcu neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie keďže žalovaný ešte pred uplynutím 15-dňovej lehoty na podanie vyjadrenia, ktorá skončila nie 08.12.2018 ako uviedol súd prvej inštancie, keďže išlo o sobotu, ale až v pondelok 10.12.2018 zaslal oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia a žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie. Táto písomnosť bola súdu v tento deň aj doručená, teda doručená bola včas. V písomnosti taktiež uviedol dôvod, že pre krátkosť času od prevzatia zastúpenia sa nepodarilo zabezpečiť posúdenie sporných položiek predloženého znaleckého a lekárskeho posudku, pričom z predloženého splnomocnenia vyplýva, že právny zástupca žalovaného právne zastúpenie žalovaného prevzal 29.11.2018. Takto vymedzený dôvod na predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia pritom súdy v Slovenskej republike všeobecne uznávajú a akceptujú. O to viac v prípadoch, keď na podanie vyjadrenia je potrebné odborné posúdenie rozhodujúcich skutočností. Súd prvej inštancie neoznámil svoje rozhodnutie o žiadosti o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia. Žiadosť žalovaného pritom obsahovala ospravedlniteľný a akceptovateľný vážny dôvod. Podľa žalovaného okolnosť prevzatia zastúpenia a potreba zabezpečiť posúdenie sporných položiek predstavuje vážny dôvod, pre ktorý žalovaný zmeškal lehotu na vyjadrenie, ak k zmeškaniu lehoty vôbec došlo. Pre vydanie rozsudku pre zmeškanie preto podľa žalovaného neboli splnené zákonom stanovené podmienky. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok pre zmeškanie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Okrem odvolania voči rozsudku pre zmeškanie žalovaný podal písomnosťou z 29.01.2019 aj návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že lehotu na podanie vyjadrenia zmeškal z ospravedlniteľných dôvodov. Ospravedlniteľným dôvodom bolo to, že právnenému zástupcovi žalovaného sa pre krátkosť času od prevzatia zastúpenia nepodarilo v súdom určenej lehote na zaslanie vyjadrenia do 10.12.2018 zabezpečiť posúdenie sporných položiek predloženého znaleckého posudku, pritom mal záujem spracovať svoje vyjadrenie tak, aby plne zodpovedalo požiadavkám § 167 ods. 2 CSP, na čo potreboval viac času ako bol stanovený súdom prvej inštancie. Takto vymedzený dôvod podľa žalovaného súdy Slovenskej republiky všeobecne uznávajú a akceptujú. Navrhol preto, aby súd uznesením rozsudok pre zmeškanie zrušil a začal vo veci konať. Spolu s návrhom zaslal súdu vyjadrenie k žalobe v ktorom uviedol, že v znaleckom posudku na základe ktorého uplatňoval žalobca svoj nárok boli nesprávne ohodnotené viaceré položky a z poistného plnenia tiež odpočítal spoluzavinenie poškodeného vo výške 30 % z dôvodu, že poškodený pri nehode nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi, čo nemalo vplyv na vznik nehody, avšak nepochybne podľa žalovaného spôsobilo ťažšie zranenie

poškodeného, a preto krátenie poisťného plnenia bolo opodstatnené. K vyjadreniu pripojil reláciu dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody a písomnosť Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 11.11.2008 označenú ako žiadosť o výklad Zákona č. 437/2007 Z.z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia.

5. Uznesením č.k. 4C/37/2018-53 z 25.2.2019 súd prvej inštancie návrh žalovaného zo dňa 29.01.2019 na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č.k. 4C/37/2018-24 zo dňa 18.12.2018 zamietol.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie boli dané predpoklady vyplývajúce z Civilného sporového poriadku. Dôvod, ktorý uviedol žalovaný v požiadavke na zrušenie nemožno považovať za ospravedlniteľný keďže ospravedlniteľným dôvodom sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane a boli príčinou, že sa vyjadriť nemohol. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá bola žalovanému vopred známa. Podľa súdu prvej inštancie právny zástupca žalovaného prevzal zastúpenie už dňa 29.11.2018, žalovaný aktívne od uvedeného dátumu komunikoval s právnym zástupcom. Právny zástupca žalobcu síce súdu dňa 10.12.2018 zaslal oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia a zároveň žiadosť o predĺženie lehoty, ale len s odôvodnením, že pre krátkosť času sa nepodarilo zabezpečiť spornosť položiek ako je znalecký posudok a lekárske posudky. Vzhľadom na časové rozpätie od prevzatia právneho zastúpenia po podanie doručené súdu 10.12.2018 nie je podľa súdu prvej inštancie táto okolnosť okolnosťou, ktorá by bola náhlou a bránila podať vecné vyjadrenie, či už samotným žalovaným alebo následne jeho právnym zástupcom. Pre nepreukázanie existencie ospravedlniteľného dôvodu návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

6. Voči uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podal žalovaný odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP majúci za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa žalovaného súd dospel k nesprávnemu záveru, že žalovaný nepreukázal existenciu ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia. Nesprávne zistenie vychádza z povrchného a nedôsledného posúdenia veci čo vidno z nezrozumiteľných formulácií a chýb, kde súd najprv nesprávne uviedol, že lehoť na vyjadrenie žalovanému uplynula 08.12.2018, pritom koniec lehoty pripadol až na 10.12.2018, keďže 08.12.2018 bola sobota. Súd vôbec nebral do úvahy, že snahou žalovaného a jeho právneho zástupcu bolo predložiť vyjadrenie podložené odbornými argumentmi, teda nie iba formálne vyhovieť výzve súdu a stručne sa vyjadriť, že žalovaný neuznáva uplatnený nárok. Snaha žalovaného predložiť vyjadrenie opierajúce sa o odborné argumenty nepresvedčila súd o tom, že zmeškanie lehoty je možné považovať za ospravedlniteľné. K podaniu vyjadrenia pritom boli potrebné aj odborné znalosti, ktorými sám žalovaný ani jeho právny zástupca nedisponuje, preto bolo potrebné zabezpečiť stanovisko odborníka, podanie vyjadrenia, čo nezáviselo len od aktivity žalovaného, či jeho právneho zástupcu. Uviedol taktiež, že pochopiteľným bolo to, že o predĺženie lehoty požiadal až dňa 10.12.2018, až na konci lehoty keďže sa mu nepodarilo zabezpečiť odborné posúdenie sporných položiek lekárskeho posudku. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že zruší rozsudok pre zmeškanie alebo aby odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (ďalej aj len „odvolací súd“), preskúmal napadnuté rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj konanie súdu prvej inštancie im predchádzajúce, v zmysle § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o neexistencii dôvodov, pre ktoré by mal odvolaniam žalovaného vyhovieť.

8. Podľa § 273 CSP súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm.

a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,

b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

Podľa § 356 písm. b) CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia.

9. Rozsudok pre zmeškanie je súdnym rozhodnutím, ktoré predstavuje prienik formálneho nachádzania práva do civilného konania a je následkom procesnej pasivity strany v sporovom konaní. Sporové konanie je totiž kontradiktórne, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitých skutočností vyvodzuje právne dôsledky, musí tieto skutočnosti tvrdiť a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazy, a to včas.

Vyjadrenie k žalobe je základnou povinnosťou tvrdenia, absencia alebo oneskorenie s vyjadrením je porušením súčinnosti strany sporu so súdom v záujme čo najrýchlejšieho prejednanie a rozhodnutia sporu. Ak sa žalovaný riadne a včas k žalobe nevyjadrí a v uznesení, ktorým mu bola táto povinnosť uložená bol poučený o možnosti procesnej sankcie vo forme vydania rozsudku pre zmeškanie, môže súd rozhodnúť kontumačne, rozsudkom pre zmeškanie.

10. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca podal na súd žalobu 02.10.2018. Uznesením č.k. 4C/37/2018-10 z 10.10.2018, ktoré bolo žalovanému doručené 23.11.2018 súd prvej inštancie vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril k žalobe, uviedol rozhodujúce skutočnosti, označil dôkazy a pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva. Súd prvej inštancie žalovaného súčasne poučil o tom, že ak svoju povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní, môže, aj bez nariadenia pojednávania, rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie.

11. Lehota na podanie vyjadrenia uplynula 10.12.2018, do jej uplynutia sa žalovaný k veci nevyjadril. Podaním z 10.10.2018 spoločnosť MST PARTNERS, s.r.o. ako právny zástupca žalovaného oznámila súdu prevzatie právneho zastúpenia žalovaného so žiadosťou o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe o 15 dní z dôvodu, že pre krátkosť času od prevzatia zastúpenia sa nepodarilo zabezpečiť posúdenie sporných položiek predloženého znaleckého a lekárskeho posudku.

12. Súd prvej inštancie rozsudok pre zmeškanie vyhlásil dňa 18.12.2018. Ku dňu vyhlásenia žalovaný vyjadrenie k žalobe nepodal, k žalobe sa vyjadril až podaním zo dňa 04.01.2019, t.j. po súdom stanovenej lehote.

Podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v neprospech žalovaného boli teda v súlade s ust. § 273 CSP splnené. Žalovanému bola doručená žaloba o splnenie povinnosti (podľa § 137 písm. a) CSP), doručená bola do vlastných rúk žalovaného spolu s uznesením, v ktorom súd žalovanému uložil povinnosť v určenej lehote sa vyjadriť, vo vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny na ktoré sa odvoláva, označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd prvej inštancie zároveň žalovaného poučil o tom, že v prípade, ak sa v určenej lehote k žalobe nevyjadrí, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. V lehote určenej súdom žalovaný výzve súdu nevyhovel, svoju povinnosť strany sporu nesplnil.

Pokiaľ žalovaný podaním z 10.12.2018, v posledný deň súdom stanovenej lehoty, oznamujúc prevzatie právneho zastúpenia advokátskou kanceláriou, požiadal o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia z dôvodu, že pre krátkosť času od prevzatia zastúpenia sa mu nepodarilo zabezpečiť posúdenie sporných položiek, je potrebné poukázať na výstižný názor Ústavného súdu Českej republiky, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, že z práva slobodnej voľby advokáta vyplýva jeho povinnosť podriaďovať výkon zastúpenia podmienkam zákona. Aj keď pri poskytovaní právnej pomoci má sa riadiť etickými pravidlami povolania pri poskytovaní právnej pomoci, neznamená to, že všeobecný súd má prispôbovať režim konania a jeho priebeh požiadavkám účastníka, aj keby právne zastúpenie bolo prevzaté v sebakratšej dobe. Je vecou právneho zástupcu, že prevezme zastúpenie „na poslednú chvíľu“ (III. ÚS 83/96).

Uvedený argument žalovaného tak nebol argumentom, ktorý by bolo možné hodnotiť ako vážny dôvod v tom zmysle, že by bol ospravedlniahodným a preto naplňajúcim definíciu nesplnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie.

13. Pokiaľ žalovaný ako odvolací dôvod voči rozsudku pre zmeškanie uviedol aj nesprávne právne posúdenie veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, je potrebné uviesť, že podľa Civilného sporového poriadku (na rozdiel od predchádzajúcej procesnej úpravy danej v § 202 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie sa pripúšťa len z jediného dôvodu, ktorým je to, že neboli splnené podmienky pre jeho vydanie, ktorými sú jednak podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku ako aj podmienky konania, ktoré musia byť splnené, aby mohol súd konať a ktoré sú tak podmienkami platnými pre každé konanie súdu.

14. Odvolací súd preto odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 4C/37/2018-24 z 18.12.2018 podľa § 386 písm. c) CSP odmietol z dôvodu, že smerovalo proti rozhodnutiu proti ktorému odvolanie nie je prípustné ako aj z dôvodu, že žalovaný v odvolaní rozsudok pre zmeškanie napadol aj z iných dôvodov ako z dôvodov uvedených v § 356 písm. b) CSP.

15. Čo sa týka odvolania žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie č.k. 4C/37/2018-53 z 25.02.2019, ktorým súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol, základom odvolacej argumentácie boli v zásade totožné dôvody ako tie, ktoré boli uvedené ako dôvody, pre ktoré žalovaný podal odvolanie voči rozsudku pre zmeškanie. Vychádzajúc z týchto dôvodov odvolací súd konštatuje, že žalovaný síce správne poukázal na nesprávnosť súdu prvej inštancie o tom, že lehota na podanie vyjadrenia uplynula 08.12.2018, čo bola sobota a teda najbližší pracovný deň pre jej uplynutie tak bol pondelok 10.12.2018, na tejto nesprávnosti však nemení nič to, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nemožno iné vytknúť. Súd prvej inštancie uviedol, že okolnosti, ktoré boli uvedené ako dôvod pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie nemal za dôvody, ktoré by boli ospravedlniteľnými pre zmeškanie lehoty na podanie vecného vyjadrenia k žalobe, poukazujúc pritom na časové rozpätie od prevzatia právneho zastúpenia 29.11.2019 po podanie doručené súdu 10.12.2018. Podanie z 10.12.2018 preto vyjadrením k žalobe nebolo. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie mal za to, že dôvody pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie dané neboli.

V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že súdu nemožno pripísať zodpovednosť za okolnosti, ktoré nastali mimo sféry jeho vplyvu, tiež to, že zásada „vigilantibus iura scripta sunt“ zdôrazňuje vlastné pričinenie pre ochranu svojich práv a požaduje, aby účastník konania sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu (II. ÚS 213/09 z 27.05.2009).

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ako vecne správne potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol na základe § 396 ods. 1 CSP, podľa § 255 ods. 1 CSP, v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, má preto voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutí.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.
Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.